EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 20.7.2020
COM(2020) 326 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Posouzení pokroku, jehož členské státy dosáhly při plnění svých vnitrostátních cílů energetické účinnosti pro rok 2020 a při provádění směrnice o energetické účinnosti 2012/27/EU, požadované podle čl. 24 odst. 3 uvedené směrnice, za rok 2019

1. Úvod

V prosinci 2019 přijala Komise sdělení „Zelená dohoda pro Evropu“[1], jež stanoví cestu ke klimatické neutralitě do roku 2050 a vyzývá ke zvýšenému úsilí o dekarbonizaci do roku 2030. Vzhledem k tomu, že 75 % emisí skleníkových plynů v EU pochází z dodávek a využívání energie, je nezbytné dosáhnout dalšího pokroku v oblasti energetické účinnosti za účelem splnění našich závazků směřujících k uhlíkové neutralitě a ambicióznějších klimatických cílů v nadcházejícím desetiletí. Energetická účinnost je jednou z priorit Zelené dohody. Ještě větší význam z hlediska pokroku má plnění stávajících právních předpisů a závazků v oblasti energetické účinnosti spolu se širokým uplatňováním zásady „energetická účinnost v první řadě“.

Aktuálně je velká pozornost věnována příštímu desetiletí a dlouhodobějšímu výhledu do roku 2050, stejně důležité je však mít na paměti pokrok při plnění cílů do roku 2020. Tyto cíle jsou východiskem pro každé zvýšení ambicí. Jakékoli nedostatky a zpoždění ohledně jejich plnění v roce 2020 by ovlivnily cestu k dosažení cílů pro rok 2030 a 2050. Svou roli bude hrát rovněž dopad krize spojené s onemocněním COVID-19. Odhaduje se, že tato krize sníží poptávku po energii v roce 2020 a potenciálně umožní dosažení cílů pro rok 2020, poté by ale poptávka měla znovu růst. Nemělo by se však zapomínat, že k uvedenému snížení nedojde v důsledku strukturálních změn.

Tuto zprávu o pokroku předkládá Komise v souladu s čl. 24 odst. 3 směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti ve znění směrnice (EU) 2018/2002 (dále jen „směrnice o energetické účinnosti“). Jde o poslední z řady zpráv v tomto formátu podle směrnice o energetické účinnosti, neboť tento přístup bude nutno sladit s ustanoveními článku 35 nařízení (EU) 2018/1999 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu (nařízení o správě).

Tato zpráva uvádí nejnovější poznatky, pokud jde o pokrok učiněný do roku 2018 k dosažení cíle EU v podobě zvýšení energetické účinnosti o 20 % v roce 2020[2]. Nezohledňuje ještě potenciální dopad krize spojené s onemocněním COVID-19 na dosažení cíle pro rok 2020. Jako primární zdroj údajů byly použity oficiální evropské statistiky[3] o energii, které uplatňují metodiku pro výpočet energetických bilancí používanou do roku 2018[4] (aby byla zachována konzistentnost s předchozími zprávami a metodikou použitou při stanovení cílů v oblasti energetické účinnosti). Zpráva také vychází ze zprávy o pokroku v oblasti energetické účinnosti z roku 2018[5], z výročních zpráv předložených členskými státy v roce 2019[6] a z doplňující analýzy provedené v průběhu roku 2019 a na počátku roku 2020. K lepšímu pochopení faktorů, jež stojí za energetickými trendy poslední doby, byla použita členěná

[1] COM(2019) 640 final.

[2] Cíl pro rok 2020 zahrnuje snížení celkové energetické spotřeby EU-28 na nejvýše 1 086 Mtoe a snížení spotřeby primární energie na nejvýše 1 483 Mtoe.

[3] Zveřejňované Eurostatem do ledna 2020.

[4] Podrobné datové soubory použité pro účely zprávy jsou k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/4956218/Energy-Balances-April-2020-edition.zip/69da6e9f-bf8f-cd8e-f4ad-50b52f8ce616

[5] COM(2019) 224 final.

[6] https://ec.europa.eu/energy/content/annual-reports-2019_cs

analýza vypracovaná Společným výzkumným střediskem (JRC)[7] a v rámci projektu Odyssee-Mure[8].

2. Shrnutí zjištění

Zpráva se zabývá zeměmi EU-28 a zahrnuje údaje do roku 2018.

Nejvýznamnější jsou tato zjištění:

- Spotřeba primární energie klesla v roce 2018 ve srovnání s rokem 2017 o 0,7 %. Konečná spotřeba energie meziročně vzrostla o 0,1 %. Přesto jsou oba ukazatele mírně nad pevně stanovenou trajektorií k dosažení cíle pro rok 2020.
- Úroveň spotřeby energie nadále ovlivňují výkyvy počasí[9]. Teplejší zima v roce 2018 zmírnila poptávku po energii pro vytápění, tento dopad byl však vyrovnán zvýšením spotřeby energie v odvětví dopravy a v průmyslu. Údaje opravené o vlivy počasí ve skutečnosti vykazují vyšší nárůst spotřeby konečné energie v roce 2018 (viz obrázek 1).
- Růst činnosti nadále vede ke zvyšování spotřeby energie a nové politiky a opatření, jež členské státy prováděly v roce 2018, nebyly dostatečné, aby tento růst vyrovnaly.
- Zjištění z výročních zpráv o energetické účinnosti z roku 2019 naznačují, že některé členské státy dosáhly mnohem menších úspor, než jaké by byly v roce 2018 nutné pro splnění jejich kumulativních povinných úspor za období 2014–2020.

Snížení spotřeby primární energie by bylo možné vykládat jako pozitivní vývoj. Jeho tempo, bude-li pokračovat, by však bylo nedostatečné pro splnění cíle stanoveného na rok 2020 za normálních hospodářských podmínek a je nižší než cíl průměrného ročního snižování lineární trajektorie v období od roku 2005 do roku 2020 (1 % ročně). Vzhledem k tomu, že doba pro provádění nových politik je omezená, zdá se stále méně pravděpodobné, že by cílů do roku 2020 mohlo být dosaženo bez silného vlivu vnějších faktorů, jako je krize spojená s onemocněním COVID-19. Je však stále důležité, aby se úsilí rychle zvýšilo, neboť při každém dalším výpadku v plnění cílů pro rok 2020, případně při oživení poptávky po energii po skončení krize spojené s onemocněním COVID-19, by bylo problematičtější i splnění cílů pro rok 2030.

Za účelem lepšího posouzení rostoucího trendu spotřeby energie a určení možného dalšího postupu zřídila Komise v červenci 2018 pracovní skupinu pro mobilizaci úsilí k dosažení cílů EU v oblasti energetické účinnosti do roku 2020[10]. Na zasedáních pracovní skupiny v roce 2019 členské státy zdůraznily, že je zapotřebí plně provádět stávající právní předpisy, lépe

[7] Economidou, M. a Romàn Collado, R. (2020) – Assessing energy efficient trends in the EU productive sectors: monetary- and physical-based index decomposition analysis (Posuzování trendů v oblasti energetické účinnosti ve výrobních odvětvích EU: dekompoziční analýza peněžních a fyzických indexů).

[8] http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html

[9] Zimní teploty ovlivňují potřeby v oblasti vytápění (vyšší teploty snižují poptávku po vytápění), které tvoří asi 65 % spotřeby energie v domácnostech a 45 % v sektoru služeb. Na základě odhadů generálního ředitelství pro energetiku (GŘ ENER) a údajů Eurostatu.

[10] Evropská komise (2019), Report of the work of the Task Force on mobilising efforts to reach the EU Energy efficiency targets for 2020 (Zpráva o činnosti pracovní skupiny pro mobilizaci úsilí k dosažení cílů EU v oblasti energetické účinnosti do roku 2020).

mobilizovat finanční prostředky ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti a přijmout další opatření, jež přinesou rychlé úspory. Bylo rovněž uznáno, že je nutné klást větší důraz na to, aby budovy procházející rozsáhlejší renovací dosáhly minimálních norem energetické náročnosti. To by však nezajistilo úspory energie požadované v krátké době, ale přispělo by to spíše k plnění cíle do roku 2030.

Obrázek 1: HDP a konečná spotřeba energie v letech 2000–2018 opravená o vlivy počasí[11].

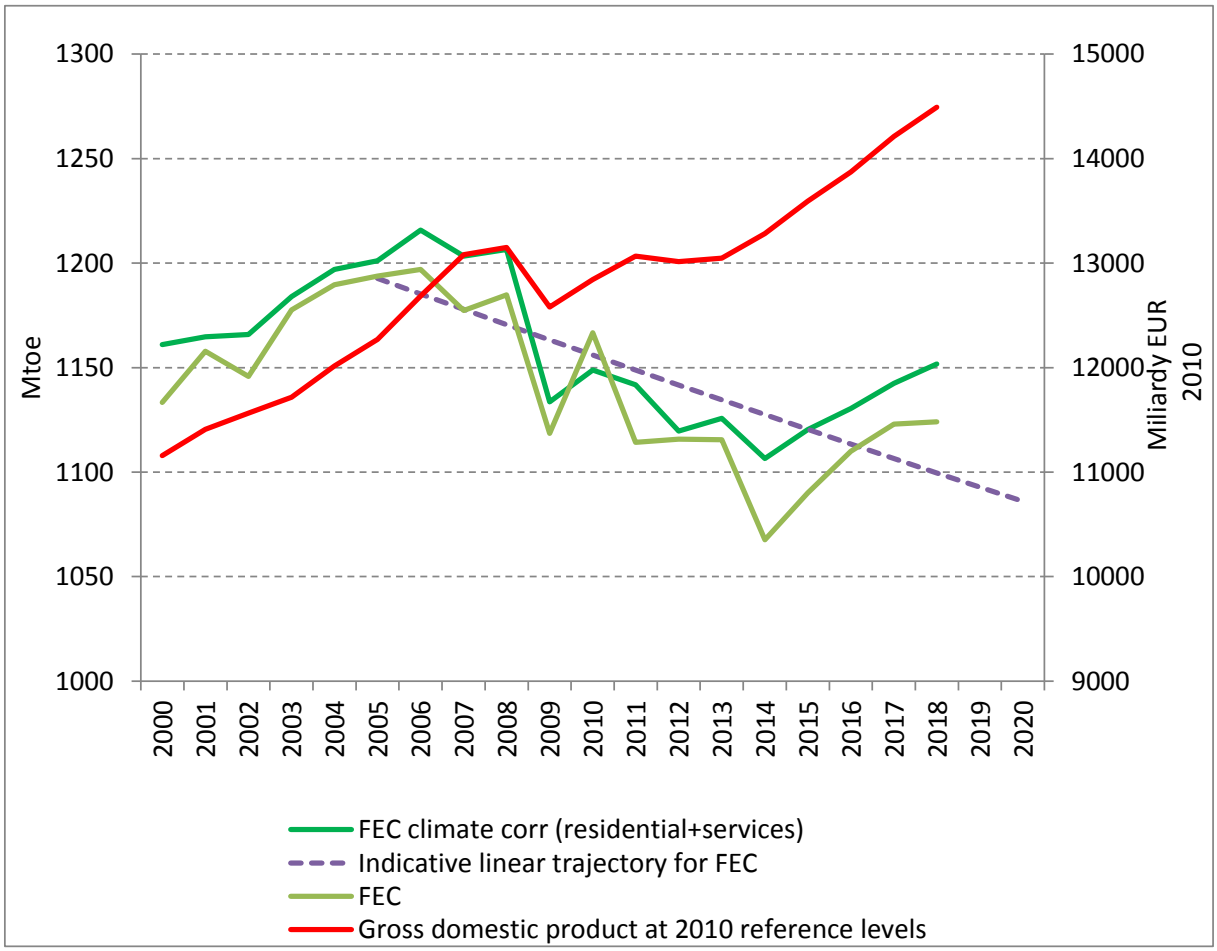

Zdroj: Vlastní výpočty založené na údajích ESTAT a Odyssee, AMECO (HDP).

3. Pokrok v plnění cíle EU v oblasti energetické účinnosti pro rok 2020

Konečná spotřeba energie[12] se v EU-28 snížila o 5,8 % z 1 194 Mtoe v roce 2005 na 1 124 Mtoe v roce 2018. To je o 3,5 % více než cíl konečné spotřeby energie ve výši 1 086

[11] Korekční faktor vlivů počasí byl stanoven jako podíl vytápěcích denostupňů v daném roce a průměru vytápěcích denostupňů v období let 1980–2004. Tento korekční faktor byl uplatněn na spotřebu energie použité pro vytápění v domácnostech a v sektoru služeb. Výpočet HDP vychází z metodiky Společného výzkumného střediska, kterou zveřejnil Eurostat (https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/nrg_chdd_esms.htm).

Mtoe stanovený pro rok 2020. V období 2005–2018 se snižovala průměrným tempem 0,42 % ročně, ale od roku 2014 (kdy poptávka po vytápění byla mnohem nižší v důsledku mimořádně teplé zimy) vzrostla do roku 2018 v porovnání s rokem 2014 o 5,3 %. V roce 2018 se ve srovnání s předchozím rokem zvýšila o 0,1 %.

V roce 2018 byla vyšší spotřeba energie zaznamenána především v odvětví dopravy (meziroční nárůst +1,3 % oproti roku 2017) a v průmyslu (+0,6 %). Naproti tomu poklesla spotřeba energie v domácnostech (–1,6 %) a v odvětví služeb (–1,4 %).

Odvětví dopravy se v roce 2018 na konečné spotřebě energie podílelo 34 %, poté následovaly průmysl a domácnosti (po 25 %), odvětví služeb (13 %) a ostatní odvětví zahrnující zemědělství, rybolov a lesnictví (3 %).

Spotřeba primární energie [13] v EU-28 klesla o 9,8 % z 1 721 Mtoe v roce 2005 na 1 552 Mtoe v roce 2018. To je o 4,65 % více než cíl ve výši 1 483 Mtoe pro rok 2020. V období 2005–2018 klesala v průměru o 0,85 % za rok. Po třech letech růstu byl v roce 2018 zaznamenán pokles o 0,7 %.

4. Vnitrostátní cíle

Do roku 2018 dokázalo 12 členských států snížit nebo udržet úroveň konečné spotřeby energie pod svou hypotetickou lineární trajektorií pro dosažení svých orientačních cílů do roku 2020.[14] Co se týče spotřeby primární energie, 15 členských států se v roce 2018 nacházelo nad svými hypotetickými lineárními trajektoriemi.[15] Celkově byla konečná spotřeba energie 11 členských států (v roce 2017 to bylo ještě 17 států) v roce 2018 nižší než jejich orientační cíl konečné spotřeby energie v roce 2020.[16] Podobně v roce 2018 dosáhlo 13 členských států (v roce 2017 to bylo ještě 14 států) úrovně spotřeby primární energie nižší než jejich orientační cíl pro rok 2020 nebo ji dokázalo udržet.[17]

Žádný členský stát v roce 2018 nezrevidoval svůj cíl v oblasti energetické účinnosti, což vedlo k tomu, že vnitrostátní cíle stále nepřispívají k cílům EU. Pokud jde o konečnou spotřebu energie, vnitrostátní orientační cíle v souhrnu činí 1 085 Mtoe, tj. o 1 Mtoe méně,

---

[12] Ke sledování pokroku při dosahování cílů EU v oblasti energetické účinnosti pro rok 2020 se používají ukazatele energetické bilance dle Eurostatu v souladu s metodikou platnou do roku 2018 (konečná spotřeba energie 2020–2030 a spotřeba primární energie 2020–2030).

[13] Viz pozn. pod čarou12.

[14] Česko, Řecko, Španělsko, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Lotyšsko, Nizozemsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko a Finsko.

[15] Česko, Estonsko, Řecko, Chorvatsko, Itálie, Lotyšsko, Litva, Lucembursko, Malta, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko, Finsko a Spojené království.

[16] Řecko, Španělsko, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Lotyšsko, Nizozemsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko a Finsko.

[17] Česko, Estonsko, Řecko, Chorvatsko, Itálie, Lotyšsko, Litva, Lucembursko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko, Finsko a Spojené království.

než je cíl EU; pokud jde o spotřebu primární energie, činí tyto cíle v souhrnu 1 533 Mtoe, tj. o 50 Mtoe více, než je cíl EU.[18]

5. Vývoj v členských státech a v konkrétních odvětvích

V období 2005–2018 v devíti členských státech vzrostla konečná spotřeba energie (KSE2020–2030): šlo o Rakousko, Kypr, Estonsko, Finsko, Lotyšsko, Litvu, Maltu, Polsko a Slovinsko. V porovnání s rokem 2017 konečná spotřeba energie v roce 2018 vzrostla v 18 členských státech, přičemž nejvyšší nárůst byl zaznamenán na Maltě (+6,1 %), v Irsku (+4,7 %) a v Lotyšsku (+4,1 %). K největšímu snížení došlo v Řecku (–4,8 %), v Rakousku (–2,5 %) a v Německu (–1,5 %).

Spotřeba primární energie (SPE2020–2030) od roku 2005 do roku 2018 klesla ve všech členských státech s výjimkou Estonska, Kypru, Lotyšska a Polska. Zeměmi s nejprudším poklesem spotřeby primární energie byly Řecko (–25,7 %), Litva (–23,4 %) a Spojené království (–21,1 %). V porovnání s rokem 2017 spotřeba primární energie dále klesla ve 14 členských státech, přičemž největší pokles byl zaznamenán v Belgii (–4,6 %), poté následovaly Rakousko (–3,1 %) a Řecko (–3,0 %). Naproti tomu k největšímu nárůstu došlo v Estonsku (+9,4 %), v Lotyšsku (+5,1 %) a v Lucembursku (+4,0 %).

Primární energetická náročnost se v roce 2018 v porovnání s rokem 2005 snížila ve všech členských státech. Mezi lety 2015 a 2018 se však v Dánsku, v Estonsku a v Lucembursku zvýšila.

Obrázek 2: Relativní změna spotřeby primární energie, primární energetické náročnosti[19] a HDP, 2015–2018.

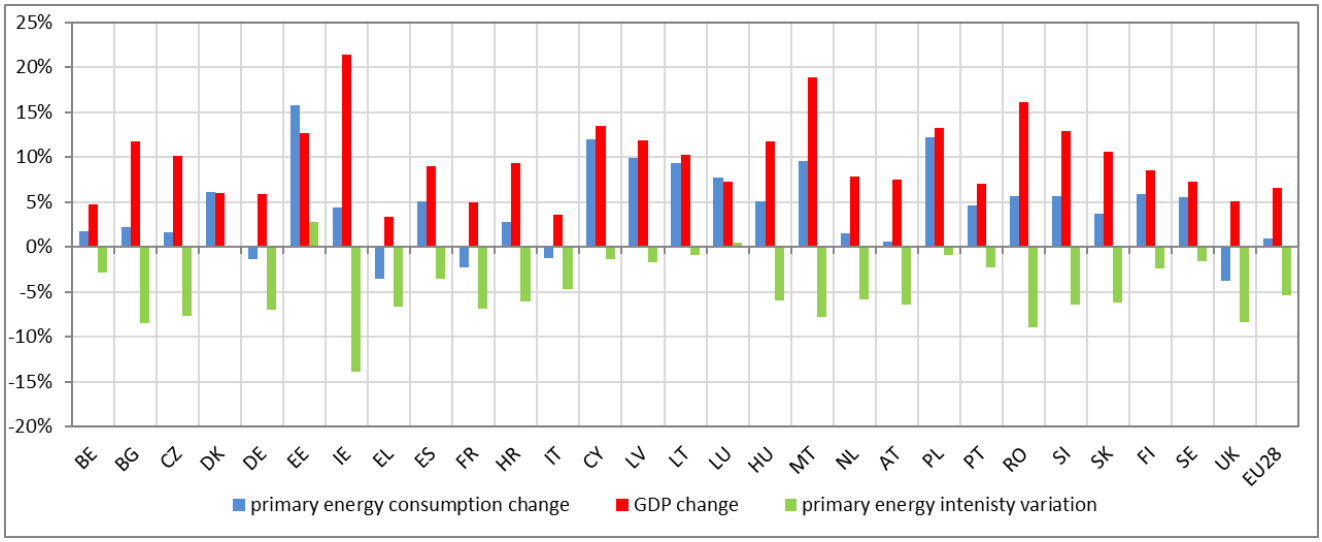

Zdroj: Eurostat.

[18] Rozdíl může být ještě větší vzhledem k tomu, že se stanovování úrovně spotřeby primární energie a konečné spotřeby energie u některých vnitrostátních cílů neřídí vhodnou metodikou.
[19] Spotřeba primární energie ve vztahu k HDP.

Pracovní skupina pro mobilizaci úsilí k dosažení cílů EU v oblasti energetické účinnosti do roku 2020 se sešla v červenci 2019. Diskuse se zaměřila na posouzení pokroku na základě odhadů Eurostatu týkajících se spotřeby energie v roce 2018 a na sdílení osvědčených postupů k dosažení dalších úspor. Vzhledem k omezené době do konce roku 2020 nezavedly členské státy v roce 2018 mnoho nových opatření a důraz byl, jak se zdá, kladen spíše na plány do roku 2030. Členské státy rovněž poukázaly na to, že v této fázi neexistuje motivace investovat do technických opatření a že je lepší vyčkat do roku 2021, aby tato opatření bylo možné započítat podle článku 7 směrnice o energetické účinnosti.

Ve výročních zprávách z roku 2019[20] členské státy označily hospodářský růst a růst činnosti za hlavní faktory, jež vedly k růstu spotřeby energie v roce 2017. Faktory, které stály za meziročním poklesem spotřeby primární energie a mírným zvýšením konečné spotřeby energie v roce 2018, je ještě třeba analyzovat. Jak bylo uvedeno výše, růst konečné spotřeby energie v poslední době by mohl být vyvolán hlavně nárůstem v odvětví dopravy a v průmyslu. Spotřeba energie v domácnostech a v odvětví služeb meziročně klesla, což bylo zčásti způsobeno teplejším počasím v roce 2018. Pokles spotřeby primární energie může být spíše výsledkem změn ve skladbě energie (např. přechod k energii z obnovitelných zdrojů) a dovozu (oba faktory spíše ovlivňují výpočet, než aby měly skutečný dopad na stávající úroveň spotřeby) nebo zlepšením účinnosti přeměny energie.

Neoficiální předběžné údaje o energetické spotřebě za rok 2019[21] dávají částečnou představu o předpokládaném vývoji v loňském roce. Spotřeba elektřiny v EU v roce 2019 meziročně klesla o 2 %, což srazilo poptávku zpět na úrovně roku 2015, zatímco HDP v uvedeném roce vzrostl o 1,4 %. Zdá se, že důležitou roli v této souvislosti hraje počasí. Vlny veder v létě 2019, kdy nejvyšší teploty v severní Evropě překročily 40 °C, vyvolaly prudký nárůst spotřeby elektřiny kvůli klimatizaci. Teplé zimní měsíce na počátku a na konci roku 2019 však spotřebu elektřiny snížily, což v úhrnu více než vyrovnalo vysokou poptávku po energii v létě toho roku. Určitý dopad na spotřebu elektřiny měl dále také přechod od průmyslové výroby jako zdroje růstu HDP – průmyslová výroba v letech 2018 a 2019 klesla, zejména v ocelářském průmyslu[22].

Členěná analýza umožní provádět více kvantitativní analýzu různých faktorů, jež stojí za změnami ve spotřebě energie.

Analýza Společného výzkumného střediska za období 2005–2017[23] naznačuje, že zlepšování v oblasti energetické náročnosti bylo hlavním faktorem stojícím za snížením spotřeby energie ve výrobních odvětvích (průmysl, služby a zemědělství). Tento dopad byl zesílen strukturálními změnami. Vyšší produktivita práce (hrubá přidaná hodnota za odpracovanou hodinu) a efekt zaměstnanosti však tlačily spotřebu energie směrem vzhůru. Ve stejném období byl pokles spotřeby energie rovněž způsoben zlepšeními v oblasti energetické účinnosti a dominovým efektem počasí. Polovina těchto dopadů byla vyrovnána efektem

[20] https://ec.europa.eu/energy/content/annual-reports-2019_cs
[21] Agora Energiewende (2020), The European Power Sector in 2019 (Evropské odvětví energetiky v roce 2019), https://www.agora-energiewende.de/fileadmin2/Projekte/2019/Jahresauswertung_EU_2019/172_A-EW_EU-Annual-Report-2019_Web.pdf
[22] Tamtéž.
[23] Economidou, M. a Romàn Collado, R. (2020), cit. dílo.

počasí a růstem obyvatelstva, což vedlo ke zvyšování spotřeby energie. Růst činnosti v osobní i nákladní dopravě více než vyrovnal zlepšení v oblasti energetické náročnosti a zvyšoval spotřebu energie v období 2005–2017.

Analýza projektu Odyssee-Mure za období 2005–2017[24] potvrzuje, že úspory energie hrály významnou roli při snižování konečné spotřeby energie. K dalším energetickým úsporám vedly rovněž strukturální vlivy a klimatické vlivy. Tyto dopady byly z velké části vyrovnány růstem činnosti a v menší míře změnami životního stylu a dalšími vlivy. Pokles spotřeby primární energie byl vyvolán zejména kolísáním spotřeby v odvětvích energetiky (změny ve spotřebě elektřiny, tepelné účinnosti skladby zdrojů energie) a také dopady změn v konečné spotřebě energie, v menší míře pak kolísáním spotřeby jiných energetických transformací.

5.1. Průmysl

Konečná spotřeba energie v průmyslu (vypočtená podle staré metodiky energetických bilancí) v EU-28 se v absolutních hodnotách snížila z 332 Mtoe v roce 2005 na 285 Mtoe v roce 2018 (–14 %). V některých státech však spotřeba energie v průmyslu během tohoto období vzrostla, konkrétně v Maďarsku (+43 %), v Lotyšsku (+29 %), v Polsku (+14 %), na Maltě (+11 %), v Německu (+6 %), v Litvě, v Belgii, v Rakousku a na Slovensku (v každé ze zemí o méně než 5 %). V porovnání s rokem 2017 se konečná spotřeba energie v průmyslu EU zvýšila v roce 2018 o 0,6 %, avšak šest členských států zaznamenalo pokles. K největšímu nárůstu došlo v Lotyšsku (+14,0 %), ve Slovinsku (+7,3 %) a v Estonsku (+6,6 %). V tříletém období let 2015 až 2018 hrubá přidaná hodnota průmyslové výroby vzrostla o 8 % (v roce 2018 se meziročně zvýšila o 4 %). Tento růst činnosti se však odrazil jen částečně ve změnách spotřeby energie, která se v roce 2018 v porovnání s rokem 2015 zvýšila o 2,3 %.

Pokud jde o energetickou náročnost[25], téměř všem členským státům se podařilo mezi lety 2005 a 2018 výsledky svého průmyslu zlepšit, což vedlo k celkovému snížení energetické náročnosti v EU-28 o 22 %. Energetická náročnost průmyslu vzrostla pouze v Maďarsku (+20 %), v Lotyšsku (+20 %) a v Řecku (+1 %). Největší zlepšení zato zaznamenaly Rumunsko, Estonsko, Irsko a Bulharsko (50 % a více). Pokud jde o roční vývoj v porovnání s rokem 2017, devět členských států zaznamenalo růst energetické náročnosti průmyslu (Lotyšsko +6,8 %, Finsko +3,5 %, Rumunsko +2,6 %, Belgie +1,6 %, Francie +1,3 %, Španělsko +1 %, Maďarsko +0,8 %, Chorvatsko +0,6 %, Bulharsko +0,1 %), zatímco všechny ostatní členské státy své výsledky nadále zlepšovaly.

5.2. Domácnosti

Konečná spotřeba energie v domácnostech (vypočtená podle staré metodiky energetických bilancí) prudce klesla o 10,4 % z 310 Mtoe v roce 2005 na 278 Mtoe v roce 2018 (při použití opravy o vlivy počasí je to však jen o 4,6 %). V letech 2015 až 2018 však spotřeba energie vzrostla o 0,1 % (v roce 2018 došlo k meziročnímu poklesu o 1,6 %). Tento tříletý růst byl do určité míry důsledkem chladnějšího zimního počasí v letech 2016 a 2017 (bylo částečně vyrovnáno teplejší zimou v roce 2018), jelikož přibližně dvě třetiny spotřeby energie

[24] http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html
[25] Spotřeba energie vztažená k hrubé přidané hodnotě.

v domácnostech připadají na spotřebu energie vytápěním. Spotřeba energie na vytápění opravená o vlivy počasí od roku 2010 pomalu klesá. V roce 2018 byl počet vytápěcích denostupňů o 3 % nižší než v roce 2017, ale spotřeba energie v domácnostech se meziročně zvýšila o 0,5 % (na základě odhadů). Na chlazení domácností připadá ještě dosti omezený podíl na spotřebě energie, avšak v některých zemích tento podíl rychle roste.

Členské státy ve svých výročních zprávách určily několik faktorů, které zvyšovaly jejich spotřebu energie v roce 2017:

- růst počtu obyvatel nebo počtu domácností,
- zvyšování disponibilního příjmu domácností,
- hospodářský růst,
- zhoršení klimatických podmínek v zimě a
- zhoršení klimatických podmínek v létě.[26]

První tři faktory, které by bylo možné přičíst efektu bohatství, pravděpodobně nadále vedly k nárůstu spotřeby energie v roce 2018. Jejich dopad byl však více než vyrovnán faktorem počasí, který vedl k meziročnímu poklesu spotřeby energie (–1,6 %) v domácnostech v roce 2018.

Energetická náročnost sektoru domácností, pokud jde o spotřebu energie na obyvatele v EU-28, se v období 2005 až 2018 v EU snížila o 13,5 % (ve srovnání s rokem 2017 se v roce 2018 také snížila, a to o 1 %). Výsledky však nebyly ve všech členských státech stejné. V pěti zemích se od roku 2005 zhoršily: v Litvě, v Bulharsku (obě +16,5 %), v Estonsku (+9 %), v Rumunsku (+6 %) a na Maltě (+1,7 %). Naproti tomu nejvíce se náročnost podařilo snížit v Řecku (–29,5 %), v Lucembursku (–27,4 %), v Belgii (–26 %), ve Spojeném království (–22 %), v Irsku (–20,5 %) a na Slovensku (–20 %).

Rostoucí trend spotřeby energie lze spojovat s průměrnou mírou energetické renovace, která stále zůstává velmi nízká: pouze asi 1 %, přičemž v jednotlivých členských státech se pohybuje v rozpětí od 0,4 % do 1,2 %. Dokonce i v členských státech s poměrně vysokou mírou energetické renovace pochází většina úspor z mírných nebo středních renovací, zatímco počet podstatných renovací je stále velmi nízký. To představuje dodatečné riziko účinku „uzavření“, neboť renovované budovy nebudou po řadu let znovu procházet renovací[27].

5.3. Odvětví služeb

Odvětví služeb zaznamenalo od roku 2005 do roku 2018 jen malý růst spotřeby energie (+1,5 %, vypočteno podle staré metodiky energetických bilancí). Toto zvýšení je zčásti výsledkem vysokého růstu úrovně činností – hrubá přidaná hodnota (HPH) odvětví služeb vzrostla od roku 2005 do roku 2018 o 23 %. V odvětví služeb je zřetelnější vztah mezi rostoucí zaměstnaností a spotřebou energie, jelikož spotřeba energie rostla v období poměrně silného růstu zaměstnanosti do roku 2008 a opět od roku 2014. Pokles spotřeby energie v roce

[26] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Economidou, M., Cuniberti, B. a Bertoldi, P. (2020), *Analysis of the annual reports 2019 under the Energy Efficiency Directive* (Analýza výročních zpráv za rok 2019 podle směrnice o energetické účinnosti), Luxembourg, JRC120194.

[27] https://ec.europa.eu/energy/en/studies/comprehensive-study-building-energy-renovation-activities-and-uptake-nearly-zero-energy

2018 o 1,4 %, který doprovázelo zvýšení hrubé přidané hodnoty a zaměstnanosti, byl způsoben teplejší zimou v roce 2018.

Konečná spotřeba energie vzrostla v letech 2005–2018 o 17 %. Největší zlepšení bylo zaznamenáno v Irsku, v Maďarsku, na Slovensku, v Rakousku a ve Slovinsku. V porovnání s rokem 2017 se energetická náročnost v EU v roce 2018 dále zlepšovala. Spotřeba energie se snížila, zatímco hrubá přidaná hodnota v odvětví se zvýšila o 2,3 %.

5.4. Odvětví dopravy

Konečná spotřeba energie v EU v dopravě (vypočtená podle staré metodiky energetických bilancí)[28] se zvýšila o 3,6 % z 368 Mtoe v roce 2005 na 381 Mtoe v roce 2018. Pouze sedm členských států v roce 2018 svou spotřebu energie v tomto odvětví[29] ve srovnání s úrovněmi roku 2005 snížilo: Řecko (–14 %), Itálie (–12 %), Španělsko (–7 %) a v menší míře Spojené království, Lucembursko, Nizozemsko a Švédsko. Naopak spotřeba energie v dopravě výrazně vzrostla v Polsku (+87 %), v Litvě, na Maltě a v Rumunsku (o více než 50 %). Pozitivní trend v roce 2018 pokračoval v 21 členských státech, přičemž nejvyšší meziroční přírůstek zaznamenala Malta (+13 %), Maďarsko, Litva (obě země více než 7 %) a Polsko (+6 %).

Posuzujeme-li vývoj v letech po přijetí směrnice o energetické účinnosti (tj. 2013–2018), spotřeba energie v dopravě vzrostla o 33 Mtoe, což vysvětluje 87 % rozdílu (38 Mtoe) oproti cíli EU v konečné spotřebě energie v roce 2020. Letectví, na které připadá rostoucí podíl na celkové spotřebě energie v EU (více než 5 %), by samo o sobě vysvětlovalo 27 % tohoto rozdílu. Jinými slovy, kdyby se spotřeba energie v silniční a letecké dopravě příliš neodchýlila od jejích úrovní z roku 2013, EU by byla mnohem blíže k dosažení svého cíle týkajícího se konečné spotřeby energie.

Růst činností v dopravě a omezený počet vozidel na alternativní paliva na trhu jsou i nadále hlavními faktory růstu spotřeby energie. Dalším důležitým faktorem je v posledních letech palivová účinnost vozového parku. V roce 2018 se specifické emise nově zaregistrovaných vozidel (které souvisejí se spotřebou energie) po setrvalém poklesu v období 2010–2016 druhý rok za sebou zvýšily. Hlavním faktorem rostoucích emisí u nových vozidel v roce 2018 je, jak se zdá, rostoucí podíl nových registrací vozidel s benzinovým motorem, zejména sportovních užitkových vozidel (SUV). V roce 2018 byly benzinové automobily nejlépe prodávanými vozidly v EU a představovaly téměř 60 % prodeje (zvýšení z 53 % v roce 2017), přičemž na SUV připadala jedna třetina prodaných nových vozů[30]. Energeticky účinnější vozidla s dieselovým motorem tvořila 36 % registrací nových vozidel[31].

Co se týče letectví, světová poptávka po letecké dopravě se od roku 2000 více než zdvojnásobila. V roce 2018 EU zaznamenala druhý nejvyšší nárůst (po asijsko-tichomořském

---

[28] Včetně potrubní dopravy, na rozdíl od přístupu použitého v dokumentu COM(2015) 574 final, neboť cíle energetické účinnosti pro rok 2020 nevylučují potrubní dopravu.

[29] Ke srovnání mezi jednotlivými členskými státy je nutno přistupovat obezřetně, jelikož konečná spotřeba energie je založena na množství prodaných paliv, nikoli na množství paliv spotřebovaných v dotyčné zemi.

[30] Sportovní užitková vozidla s benzinovým motorem mají v průměru o 10 % vyšší emise CO_2, než jsou průměrné emise jiných nových vozidel s benzinovým motorem (viz https://www.eea.europa.eu/highlights/average-co2-emissions-from-new).

[31] https://www.eea.europa.eu/publications/transport-increasing-oil-consumption-and

regionu) v příjmu na osobokilometr, a to o 6,7 % v porovnání s rokem 2017[32]. Stojí za zmínku, že bez zlepšení energetické účinnosti by růst spotřeby energie v letectví byl mnohem vyšší. Díky úsilí politik a průmyslu došlo v posledních letech v porovnání s minulými lety ke konkrétním zlepšením (například množství spáleného paliva na cestujícího kleslo od roku 2005 do roku 2017 o 24 %), avšak tyto výhody byly předstiženy trvalým růstem provozu.[33]

6. Směrnice o energetické účinnosti – současná situace

Komise v úzké spolupráci s členskými státy nadále sleduje, jak je směrnice o energetické účinnosti provedena do vnitrostátního práva a jak je uplatňována.

V roce 2018 Komise pokračovala ve strukturovaném dialogu (žádosti o informace prostřednictvím systému EU Pilot), který byl zahájen s členskými státy v předchozím roce, s cílem zajistit, aby všechny povinnosti a požadavky podle směrnice o energetické účinnosti byly správně zohledněny ve vnitrostátních právních předpisech a v politice. Po posouzení odpovědí ze systému EU-Pilot Komise v době od července 2018 do ledna 2019 zahájila řízení o nesplnění povinnosti podle článku 258 Smlouvy o fungování EU kvůli nesplnění povinností podle směrnice o energetické účinnosti se všemi členskými státy. Tato řízení pokračovala různou rychlostí, ale vysvětlení a závazky členských států vyřešily většinu připomínek, jež Komise vznesla.

Všechny členské státy předložily své výroční zprávy za rok 2019, jak se požaduje v článku 24 směrnice o energetické účinnosti. Mnohé zprávy však byly opět předloženy opožděně, nebyly kvalitní nebo postrádaly některé důležité informace. Společné výzkumné středisko provedlo analýzu těchto výročních zpráv v samostatném dokumentu[34].

6.1. Pokrok podle článku 7 (závazek v oblasti úspor energie)

Podle článku 7 vykázaly členské státy úspory energie za období 2014–2017 s ohledem na plnění vnitrostátních závazků v oblasti úspor energie pro období 2014–2020.

Z analýzy vyplývá, že u některých členských států hrozí, že do prosince 2020 své vnitrostátní závazky v oblasti úspor energie nesplní. Vzhledem k dosaženým úsporám energie v období 2014–2017 a předpokládaným úsporám energie do roku 2020 v důsledku prováděných politických opatření se jeví jako velmi nepravděpodobné (pravděpodobnost nižší než 75 %), že své vnitrostátní závazky splní Bulharsko, Chorvatsko, Litva, Lucembursko, Portugalsko, Rumunsko a Španělsko. Pokud jde o Česko, Estonsko, Řecko, Maďarsko, Itálii a Švédsko, jeví se totéž jako nepravděpodobné (pravděpodobnost vyšší než 75 % a nižší než 95 %). Na druhé straně je velmi pravděpodobné (pravděpodobnost více než 105 %), že Rakousko, Kypr, Dánsko, Finsko, Irsko, Lotyšsko, Malta, Nizozemsko, Polsko, Slovensko a Spojené království dosáhnou do 31. prosince 2020 větších úspor, než je požadováno. V případě Belgie, Francie, Německa a Slovinska se jeví jako pravděpodobné (pravděpodobnost vyšší než 95 % a nižší než 105 %), že svůj vnitrostátní cíl v oblasti úspor energie splní.

---

[32] https://www.icao.int/Newsroom/Pages/Solid-passenger-traffic-growth-and-moderate-air-cargo-demand-in-2018.aspx

[33] EEA, EASA a Eurocontrol (2019), European Aviation Environmental Report (Evropská zpráva o životním prostředí v oblasti letectví), https://www.easa.europa.eu/eaer/downloads.

[34] Tsemekidi-Tzeiranaki, a kol. (2020) cit. dílo.

Z porovnání vykázaných úspor energie od roku 2014 do roku 2017 s kumulativními úsporami energie za období 2014–2017 odhadnutými každým členským státem na základě průměrného ročního plnění se zdá, že Bulharsko, Chorvatsko, Česko, Řecko, Litva, Lucembursko, Portugalsko, Rumunsko a Španělsko dosáhly v roce 2017 méně než 80 %.

Devět zemí[35] ve svých výročních zprávách za rok 2019 uvedlo, že zavedly nová politická opatření. Některé země dále aktualizovaly své odhady očekávaných a/nebo skutečných úspor energie pro roky 2014 a 2015.

V roce 2019 bylo oznámeno celkem 58 nových opatření podle článku 7. Z toho dvanáct (neboli 20,7 %) provedlo Maďarsko, jedenáct (19,0 %) Lotyšsko, deset (17,2 %) Litva, po nich následovaly Kypr, Spojené království a Španělsko[36] (každá země 10,3 %).[37]

Většiny úspor energie (36 %)[38] bylo dosaženo prostřednictvím systémů povinného zvyšování energetické účinnosti, 16 % díky daním z energie nebo emisí CO_2 a 20 % díky režimům financování nebo daňovým opatřením. Systémy označování energetickými štítky a vnitrostátní fondy se zasloužily pouze o malou část (0,02 %) úspor energie (viz obrázek 3).

Obrázek 3. Členění kumulativních úspor energie v období 2014–2017 způsobilých podle článku 7 podle typu politického opatření

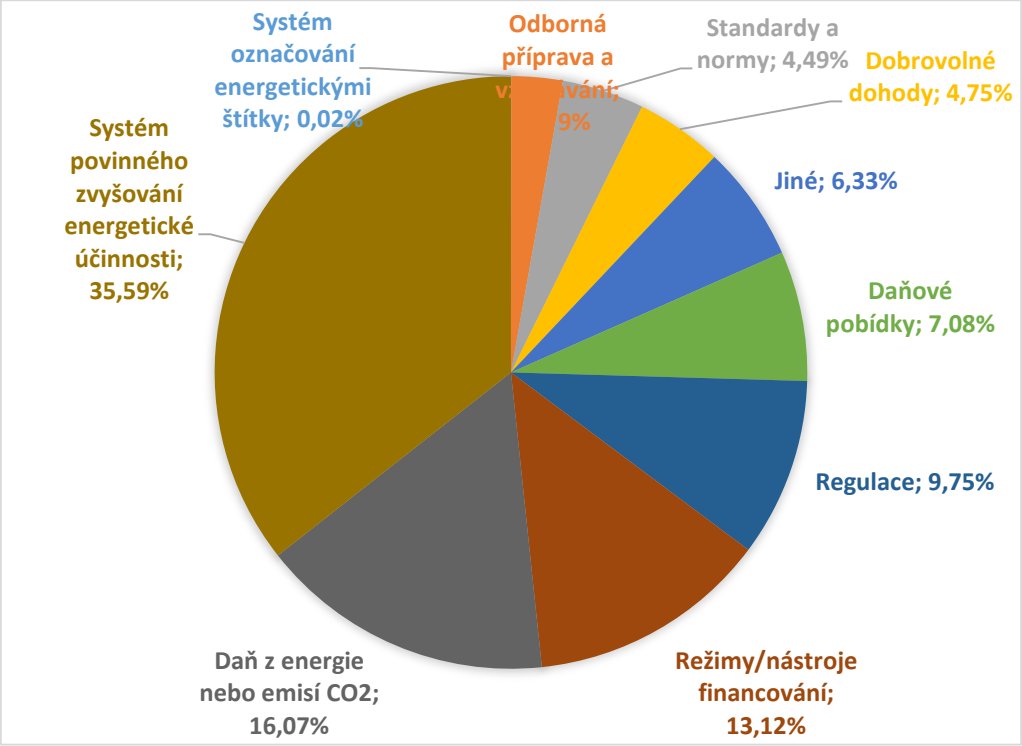

Zdroj: Vlastní výpočty na základě výročních zpráv členských států za rok 2019.

[35] Španělsko, Česko, Řecko, Lotyšsko, Maďarsko, Itálie, Litva, Spojené království a Kypr.
[36] Některá nová opatření uvedená Rumunskem byla obsažena v předchozí verzi výročních zpráv (tj. ve výroční zprávě za rok 2017, ale nikoli ve výroční zprávě za rok 2018).
[37] Tsemekidi-Tzeiranaki a kol. (2020), cit. dílo.
[38] Dosažené kumulativní úspory energie v roce 2017 z vnitrostátních opatření, jež doplňují opatření na úrovni EU.

Téměř dvou třetin dosažených úspor (63 %) se podařilo dosáhnout díky průřezovým opatřením zaměřeným na různá odvětví, včetně budov. Zbývajících úspor energie bylo dosaženo díky opatřením zaměřeným na domácnosti (16 %), průmysl a služby (17 %), po nichž následovala doprava (4 %).

Obrázek 4. Členění kumulativních úspor energie v období 2014–2017 způsobilých podle článku 7 podle odvětví

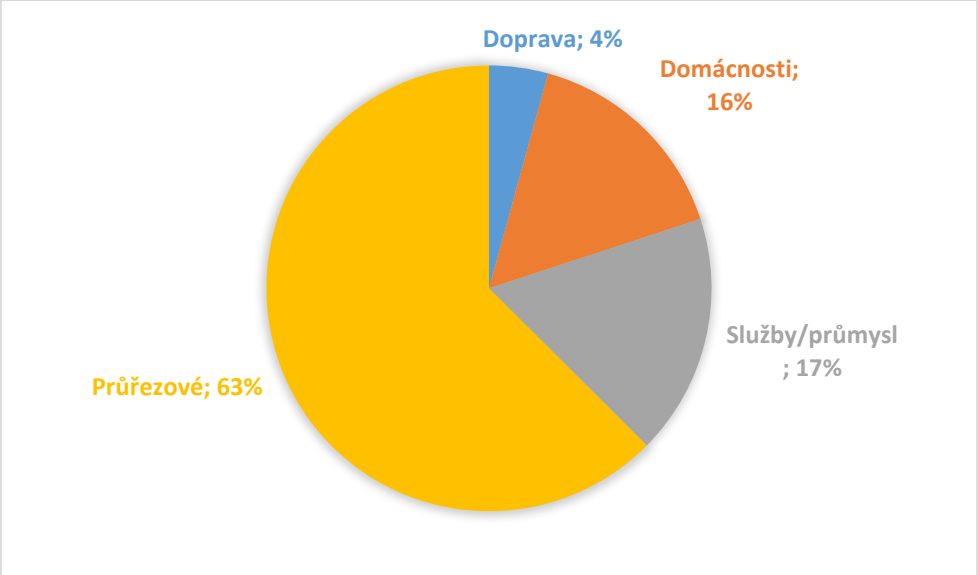

Zdroj: Vlastní výpočty na základě výročních zpráv členských států za rok 2019.

6.2. Pokrok podle článku 5 (příkladná úloha budov veřejných subjektů)

V roce 2018 byla zaznamenána vyšší úroveň dodržování oznamovací povinnosti v porovnání s předchozím rokem, šest členských států však přesto nedodalo požadovanou aktualizaci týkající se článku 5. Z těchto států neoznámily Komisi své výsledky za poslední dva roky Belgie, Malta, Nizozemsko a Rumunsko.

Mezi členskými státy, které si zvolily standardní přístup[39], jsou čtyři, které dosáhly v roce 2018 svých ročních cílů, pokud jde o renovovanou podlahovou plochu. Byly to Bulharsko, Estonsko, Itálie a Lucembursko. Z členských států, které zavedly alternativní přístup, dosáhlo pět členských států svých ročních cílů v oblasti úspor energie. Jsou to Rakousko, Irsko, Polsko, Slovensko a Spojené království. U ostatních zemí informace buď chyběly, nebo byly vykázané údaje nižší než to, co je požadováno pro dosažení ročního cíle.

Kromě pokroku dosaženého za rok je také důležité zkoumat výsledky dosažené v období od roku 2014 do roku 2018 vzhledem k tomu, že další úspory dosažené v jednom roce lze použít

[39] Standardní přístup se týká opatření přijatých k renovaci 3 % celkové podlahové plochy vytápěných a/nebo chlazených budov s užitnou plochou větší než 250 m^2 ve vlastnictví a v užívání ústředních vládních institucí, které nesplňují minimální požadavky na energetickou náročnost, zatímco alternativní přístup se týká ostatních nákladově efektivních opatření přijatých k dosažení rovnocenných úspor energie.

ke splnění požadavku v období tří let. Podle dostupných údajů své kumulativní cíle podle článku 5 na období 2014–2018 splnilo 16 členských států. To je významné zlepšení v porovnání s posouzením provedeným v předchozím roce, ale je nutné další úsilí v zaostávajících zemích (Česko, Maďarsko) nebo v zemích, u kterých informace za několik let chybějí (Bulharsko, Chorvatsko, Dánsko, Estonsko, Řecko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko, Malta a Švédsko).

6.3. Výrobky

Pokud jde o energetickou účinnost výrobků, Komise po několikaleté přípravě se zúčastněnými stranami přijala v březnu a v říjnu 2019 celkem 14 nařízení o ekodesignu a označování energetickými štítky. Tato nařízení mění požadavky pro sedm skupin výrobků: i) chladničky, ii) pračky, iii) myčky nádobí, iv) osvětlovací výrobky, v) elektronické displeje, vi) elektromotory a vii) externí zdroje napájení a zabývají se novou skupinou výrobků (chladicí spotřebiče s přímou prodejní funkcí). Významnou změnou v nových pravidlech o ekodesignu je potřeba dále zlepšovat opravitelnost a recyklovatelnost spotřebičů. V případě uvedených nařízení o označování energetickými štítky se jedná o nové energetické štítky s kódem QR, které od 1. března 2021 umožní spotřebitelům získat více (neobchodních) informací. V zájmu urychlení procesu směrem k udržitelnosti a energetické účinnosti by kód QR mohl mimo jiné poskytovat informace o „produktovém pasu“ včetně informací o materiálech atd., jakož i o podpoře technologie plug-and-play u inteligentních domácích spotřebičů (např. podpora evropských specifikací, jako je SAREF). Těchto 14 nařízení o označování energetickými štítky spolu s dvěma dalšími nařízeními o ekodesignu tvoří balíček o ekodesignu a označování energetickými štítky, který by měl v roce 2030 přinést roční konečné úspory energie ve výši 167 TWh[40].

7. Závěr

Trend růstu spotřeby energie pozorovaný od roku 2014 byl v roce 2018 přerušen, zčásti v důsledku vyšších zimních teplot. Pozitivní vývoj v roce 2018 nicméně nestačil k tomu, aby vrátil EU zpět na cestu k dosažení cílů energetické účinnosti pro období do roku 2020 před příchodem krize spojené s onemocněním COVID-19. Ukazuje se, že rostoucí hospodářská činnost, která není doprovázena novými a doplňujícími politikami v oblasti energetické účinnosti, může vést k vyšší poptávce po energii. Až poptávka po energii po skončení krize spojené s onemocněním COVID-19 znovu vzroste, bude tato skutečnost i nadále problémem s ohledem na dosažení cílů energetické účinnosti do roku 2030.

Situace v jednotlivých odvětvích je však různá. Od přijetí směrnice o energetické účinnosti v roce 2012 dochází k trvalému růstu spotřebované energie a emisí skleníkových plynů v dopravě, nehledě na zlepšování účinnosti. Sdělení Komise „Zelená dohoda pro Evropu“ na tento problém poukazuje a uvádí plán Komise předložit v dalším průběhu roku 2020 novou strategii pro inteligentní a udržitelnou dopravu. Zavedena budou i další konkrétní opatření, jako např. přezkum směrnice o zdanění energie, který se bude důkladně zabývat úlohou zdanění v odvětví dopravy, jakož i stávajícími výjimkami pro činnosti v oblasti letectví a námořní dopravy. Kromě toho je nutné dále podporovat používání elektrických vozidel

[40] Nedodržování uvedených nařízení a chování spotřebitelů mohou skutečné úspory dosažené těmito opatřeními snížit.

a pokračovat v politice přesunu cestujících a nákladu na železnici a dále ji posílit s ohledem na vyšší energetickou účinnost železniční dopravy.

Bez vypuknutí krize spojené s onemocněním COVID-19 by nebylo pravděpodobné, že nové politiky by mohly v dostatečné míře změnit situaci tak, aby bylo dosaženo cíle v oblasti energetické účinnosti pro období do roku 2020. Mohlo by však dojít k určitým opožděným dopadům stávajících politik a důležitou roli při rozšíření nebo zmenšení této mezery by mohlo sehrát také počasí a další vnější faktory. Jelikož však toto vše jsou dočasné nebo specifické události, nelze následné změny spotřeby energie považovat za strukturální nebo dlouhodobé.

Současné zaostávání v plnění nedává prostor pro sebeuspokojení. Je velmi pravděpodobné, že vnitrostátní příspěvky v oblasti energetické účinnosti pro období do roku 2030 – popsané ve vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu, jež byly Komisi předloženy podle nařízení o správě energetické unie do konce roku 2019 – nebudou ve svém souhrnu stačit k naplnění ambice dosáhnout cílů EU v oblasti energetické účinnosti do roku 2030. Toto nedostatečné úsilí v oblasti energetické účinnosti do roku 2020 a nedostatečné naplňování ambicí pro rok 2030 vyžadují důkladná opatření na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU. Komise nyní připravuje plán (spolu s posouzením dopadů) na odpovědné zvýšení cíle EU v oblasti snižování emisí skleníkových plynů pro rok 2030 nejméně na 50 % a směrem k 55 % ve srovnání s rokem 1990. Je možné, že v jeho rámci bude muset energetická účinnost podstatně přispět k dosažení tohoto vyššího cíle v oblasti snižování skleníkových plynů v roce 2030. Je třeba připomenout, že sdělení Komise „Čistá planeta pro všechny“[41] předpokládá silnou úlohu energetické účinnosti ve všech scénářích pro dosažení cílů v oblasti změny klimatu.

Roční strategie pro udržitelný růst na rok 2020[42] stanovená Komisí poukazuje na důležitost energetické účinnosti pro zamezení kompromisům mezi politikou v oblasti klimatu a rostoucími cenami energií. Dosažení současných cílů v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 si v období 2021–2030 vyžádá další investice do energetického systému ve výši 260 miliard EUR ročně. Největší investice bude vyžadovat zlepšení energetické účinnosti v domácnostech a v terciárním sektoru.

Komise se rovněž bude i nadále zaměřovat na vynucování právních předpisů EU. Článek 7 pozměněné směrnice o energetické účinnosti zlepšuje ustanovení o sledování a kontrole úspor energie. Za účelem dosažení vyššího cíle snížení emisí skleníkových plynů byl kromě toho příští přezkum směrnice o energetické účinnosti přesunut na dřívější termín a má být dokončen do června 2021. Bude zhodnocena celá směrnice o energetické účinnosti. Očekává se, že následná revize, bude-li o ní rozhodnuto, se zaměří na nové oblasti, v nichž by bylo možné posílit a/nebo podpořit energetickou účinnost. Kromě toho bude ve všech oblastech politiky výrazněji uplatňována zásada „energetická účinnost v první řadě“ s ohledem na další přínosy v oblasti úspor energie a na podporu spravedlivé transformace.

Co se týče budov, cílem nadcházející iniciativy „renovační vlna“ je podpora renovací a příspěvek k zotavení z hospodářského dopadu způsobeného onemocněním COVID-19 v souladu se zásadou spravedlivé transformace. Mimoto se očekává, že přezkum požadavků na nákladově optimální minimální energetickou náročnost nových budov a budov, které jsou

[41] COM(2018) 773.
[42] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0650&from=EN

předmětem rozsáhlejší renovace[43], a dodržování norem pro budovy s téměř nulovou spotřebou energie[44] v krátké době zlepší energetickou náročnost fondu budov. Musí se zlepšit prosazování právních předpisů a soulad s požadavky na místní úrovni, a z tohoto důvodu Komise zintenzivnila svou dobře zavedenou spolupráci s Paktem starostů a primátorů a dalšími místními kanály. Bude také pokračovat práce týkající se norem energetické účinnosti a označování výrobků energetickými štítky, připravuje se nový pracovní plán v oblasti ekodesignu na období 2020–2024 a bylo by možné vzít v potaz nové rychle rostoucí oblasti jako datová centra a telekomunikační sítě.

Kromě legislativního úsilí bude Komise usilovat o mobilizaci finančních nástrojů, které má k dispozici, pro zavádění digitálních řešení a uplatňování inteligentní digitalizace (umělá inteligence, automatizace, data velkého objemu, internet věcí atd.) na pomoc urychlení procesu zlepšování, pokud jsou prokázány přínosy, a posunutí energetické účinnosti na další úroveň. Komise dále zahrne do budoucích přezkumů zprávy o energetické náročnosti odvětví IKT (včetně datových center) jakožto významného a rychle rostoucího spotřebitele konečné energie.

V zájmu zajištění toho, aby nedošlo k akumulovanému nedostatečnému plnění cílů pro rok 2030, bude pracovní skupina pro mobilizaci úsilí k dosažení cílů EU v oblasti energetické účinnosti nadále nápomocna členským státům při plnění tohoto cíle.

Komise rovněž vyzývá Evropský parlament a Radu, aby se k této zprávě o pokroku vyjádřily.

[43] Členské státy přezkoumaly své nákladově optimální výpočty pro stanovení minimálních požadavků v březnu 2018.

[44] Od roku 2021 musí všechny nové budovy splňovat požadavky na budovy s téměř nulovou energetickou náročností stanovené členskými státy (u nových veřejných budov je tato povinnost vyžadována od roku 2019).

Tabulka 1: Přehled ukazatelů[45]

Členský stát	Trend ke splnění cíle pro rok 2020		Krátkodobý trend		Energetická náročnost celého hospodářství	Průmysl	Domácnosti	
	Trend SPE 2005–2018 oproti trendu SPE 2005–2020 k dosažení cíle pro rok 2020	Trend KSE 2005–2018 oproti trendu KSE 2005–2020 k dosažení cíle pro rok 2020	Změna SPE 2018 oproti SPE 2017 [%]	Změna KSE 2018 oproti KSE 2017 [%]	Průměrná roční změna energetické nročnosti SPE 2005–2018 [%]	Průměrná roční změna energetické náročnosti SPE 2005–2018 v průmyslu [%]	Průměrná roční změna KSE 2005–2018 v domácnostech na hlavu opravená o klimatický faktor [%]	Průměrná roční změna KSE 2005–2017 v domácnostech na obydlí opravená o klimatický faktor [%]
EU28	-	-	-0,6%	0,2%	-2,0%	-1,9%	-0,4%	-1,2%
BE	-	-	-4,6%	0,6%	-2,2%	-0,3%	-1,7%	-1,6%
BG	-	-	0,1%	0,2%	-2,8%	-4,5%	2,3%	0,4%
CZ	+	+	0,1%	-0,7%	-2,9%	-4,3%	1,4%	0,0%
DK	-	-	0,4%	0,6%	-2,0%	-2,1%	0,1%	-0,6%
DE	-	-	-2,1%	-1,5%	-2,2%	-1,4%	-0,1%	-0,2%
EE	+	-	9,6%	3,4%	-1,0%	-5,5%	1,4%	0,8%
IE	-	-	1,1%	4,7%	-4,1%	-4,9%	-2,1%	-2,9%
EL	+	+	-2,8%	-2,9%	-0,6%	0,6%	-0,8%	-1,0%
ES	-	+	-0,5%	3,8%	-1,6%	-1,5%	0,6%	-1,0%
FR	-	-	-0,1%	-1,3%	-1,7%	-1,1%	-0,4%	-1,1%
HR	+	+	-1,8%	-1,1%	-1,7%	-1,3%	0,6%	-1,1%
IT	+	+	-1,1%	1,1%	-1,3%	-2,6%	0,9%	-0,3%
CY	-	+	0,5%	-0,3%	-1,4%	-0,6%	4,7%	-1,6%
LV	+	+	5,1%	4,1%	-1,8%	2,1%	0,5%	-0,9%
LT	+	-	2,8%	3,8%	-4,7%	-2,0%	2,1%	-0,9%
LU	+	-	4,0%	4,0%	-3,0%	-1,7%	-1,2%	-3,1%
HU	-	-	-0,1%	0,1%	-1,8%	2,0%	0,5%	-0,2%
MT	+	-	1,8%	6,1%	-4,8%	-1,5%	10,9%	1,4%
NL	-	+	-0,6%	-0,1%	-2,1%	-1,7%	-0,8%	-1,6%
AT	-	-	-3,1%	-2,5%	-1,3%	-1,2%	1,1%	-0,1%
PL	-	-	1,9%	1,4%	-2,7%	-3,6%	2,9%	0,2%
PT	+	+	-0,7%	2,1%	-1,0%	-1,2%	-0,2%	-1,7%
RO	+	+	0,4%	1,1%	-4,3%	-5,4%	1,9%	-0,6%
SI	+	+	-0,8%	0,6%	-2,0%	-2,7%	0,7%	-0,4%
SK	+	-	-2,2%	-0,1%	-4,0%	-4,2%	-0,1%	-1,5%
FI	+	+	2,0%	2,3%	-1,7%	-0,3%	-0,2%	-0,7%
SE	-	-	1,3%	-0,6%	-2,5%	-1,4%	-1,0%	-0,9%
UK	+	-	-0,3%	0,7%	-3,0%	-2,9%	-1,9%	-2,1%
Zdroj a datum získání údajů	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Odyssee 01/2020

[45] Energetická náročnost průmyslu se vypočítá jako poměr mezi konečnou spotřebou energie a hrubou přidanou hodnotou ve zřetězených objemech (2010). Vzhledem k omezení údajů byl v případě Malty použit jmenovatel hrubé přidané hodnoty v běžných cenách.

* Symbol „+“ znamená, že členské státy snižovaly mezi roky 2005 a 2018 svou spotřebu primární energie i konečnou spotřebu energie rychleji, než by bylo v období 2005–2020 zapotřebí, aby do roku 2020 dosáhly svých cílů spotřeby primární energie a konečné spotřeby energie. V ostatních případech byl použit symbol „–“. KSE – konečná spotřeba energie, SPE – spotřeba primární energie.

Zdroj: Eurostat (stará metodika energetických bilancí), JRC, Odyssee.

Tabulka 2: Přehled ukazatelů[46]

Členský stát	Služby	Doprava			Výroba energie	
	Průměrná roční změna energetické náročnosti KSE 2005–2018 v odvětví služeb [%]	Průměrná roční změna KSE 2005–2018 v odvětví dopravy [%]	Změna podílu vlaků, autokarů, autobusů a trolejbusů na přepravě cestujících v r. 2017 oproti r. 2005 [%]	Změna podílu železniční dopravy a vnitrozemské plavby na nákladní dopravě v r. 2017 oproti r. 2005 [%]	Průměrná roční změna výroby tepla z kogenerace 2005–2018 [%]	Průměrná roční změna poměru transformačního výkonu a spotřeby paliva u tepelné výroby energie 2005–2018 [%]
EU28	5,7%	0,3%	-0,4%	-0,5%	-0,8%	1,7%
BE	-0,5%	0,6%	-2,2%	7,0%	4,1%	2,5%
BG	-0,8%	1,9%	-14,2%	-8,2%	-2,3%	0,9%
CZ	-2,1%	1,2%	1,6%	0,8%	-1,0%	0,6%
DK	-1,4%	0,2%	-2,5%	NA	-1,0%	2,9%
DE	-2,3%	0,4%	0,1%	0,8%	0,0%	2,4%
EE	0,0%	1,3%	-3,5%	NA	3,3%	0,1%
IE	-3,8%	0,3%	-0,5%	NA	NA	3,8%
EL	0,9%	-1,0%	-4,2%	NA	1,3%	2,3%
ES	0,3%	-0,4%	-3,3%	NA	NA	2,0%
FR	-0,6%	0,2%	1,6%	0,6%	-3,5%	0,8%
HR	-0,2%	1,5%	-0,5%	-1,4%	1,1%	4,4%
IT	0,7%	-0,9%	-0,9%	5,4%	1,0%	2,6%
CY	1,0%	0,3%	NA	NA	67,4%	1,6%
LV	-1,8%	1,5%	-7,9%	NA	1,7%	-0,7%
LT	-1,8%	3,7%	-1,4%	-9,9%	-3,9%	9,2%
LU	-0,6%	-0,1%	2,6%	NA	2,2%	7,7%
HU	-5,3%	1,5%	-5,8%	-2,0%	-6,6%	0,4%
MT	-2,6%	3,5%	NA	NA	NA	4,8%
NL	-1,7%	0,0%	2,4%	8,2%	-2,5%	0,5%
AT	-2,9%	0,1%	1,7%	9,8%	2,0%	3,0%
PL	-2,2%	1,7%	-8,9%	-13,5%	-0,9%	0,7%
PT	-1,7%	0,1%	0,7%	NA	3,8%	5,2%
RO	-1,6%	3,3%	-4,2%	0,3%	-4,9%	0,5%
SI	-2,1%	2,6%	-0,8%	NA	0,8%	1,9%
SK	-4,4%	1,6%	-3,6%	-7,8%	-0,6%	0,3%
FI	0,2%	0,6%	0,7%	NA	-0,7%	1,3%
SE	-2,3%	0,0%	2,2%	NA	2,3%	0,7%
UK	-1,4%	-0,2%	2,1%	-1,6%	NA	3,7%
Zdroj a datum získání údajů	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	GŘ MOVE Kapesní příručka 2019	GŘ MOVE Kapesní příručka 2019	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020

[46] Byly použity energetické bilance Eurostatu založené na metodice používané do roku 2018, s výjimkou bilancí „výroba tepla z kogenerace“ a „transformační výkon (konvenční tepelné elektrárny + jaderné elektrárny) / spotřeba paliva u tepelné výroby energie“.

Zdroj: Eurostat[47], GŘ MOVE, JRC, Odyssee.

[47] Byly použity energetické bilance Eurostatu založené na metodice používané do roku 2018, s výjimkou bilancí „výroba tepla z kogenerace“ a „transformační výkon (konvenční tepelné elektrárny + jaderné elektrárny) / spotřeba paliva u tepelné výroby energie“.

Tabulka 3: Přehled úspor energie za rok 2017 oznámených podle článku 7 (ktoe)

	2017			Pokrok v plnění cíle			
	Nové úspory	Celkové roční úspory	Kumulativní úspory v období 2014–2017	Celkové kumulativní úspory požadované do roku 2020 (cíl)	Pokrok v plnění požadavku na celkové kumulativní úspory do roku 2020	Odhadované roční úspory požadované v období 2014–2017	Úspory 2014–2017 ve srovnání s odhadovaným i ročními úsporami
BE	286	1 024	2 691	6 911	39 %	2 468	109 %
BG	40	139	318	1 942	16 %	694	46 %
CZ	167	470	1 104	4 565	24 %	1 630	68 %
DK	212	872	2 142	3 841	56 %	1 372	156 %
DE	2 754	5 157	15 217	41 989	36 %	14 996	101 %
EE	92	97	279	610	46 %	218	128 %
IE	90	379	942	2 164	44 %	773	122 %
EL	321	489	881	3 333	26 %	1 190	74 %
ES	436	1 665	4 318	15 979	27 %	5 707	76 %
FR	1 281	4 120	11 038	31 384	35 %	11 209	98 %
HR	9	71	175	1 296	13 %	463	38 %
IT	879	3 183	8 172	25 502	32 %	9 108	90 %
CY	64	69	78	242	32 %	86	91 %
LV	79	245	557	851	65 %	304	183 %
LT	90	135	365	1 004	36 %	359	102 %
LU	10	34	69	515	13 %	184	38 %
HU	122	415	1 156	3 680	31 %	1 314	88 %
MT	5	11	31	67	46 %	24	128 %
NL	668	2 088	5 503	11 512	48 %	4 111	134 %
AT	332	1 071	2 725	5 200	52 %	1 857	147 %
PL	1 039	2 646	5 914	14 818	40 %	5 292	112 %
PT	29	124	329	2 532	13 %	904	36 %
RO	56	421	1 097	5 817	19 %	2 078	53 %
SI	34	134	314	945	33 %	338	93 %
SK	78	369	969	2 284	42 %	816	119 %
FI	561	1 119	3 276	4 213	78 %	1 505	218 %
SE	1 702	1 702	3 218	9 114	35 %	3 255	99 %
UK	966	4 471	13 500	27 859	48 %	9 950	136 %
Celkem	12 401	32 720	86 378	230 169	38 %	82 203	105 %

Zdroj: Informace sdělené členskými státy, v případě potřeby doplněné výpočty a projekcemi Komise.